

ازیپم® به صورت قرص‌های روکشدار، گرد، محدب، خطدار و سفید رنگ است. هر قرص به ترتیب حاوی ۱۰ و یا ۲۰ میلی‌گرم اس سیتالوپرام (به صورت آگزالت) است و در نوارهای ۱۰ عددی قرص و جعبه ۳۰ عددی توسط داروسازی دکتر عبیدی عرضه می‌شود.

موارد مصرف:

ازیپم® حاوی ماده موثره اس سیتالوپرام متعلق به گروهی از داروهای ضد افسردگی به نام مهارکننده‌های انتخابی بازجذب سروتونین است. این داروها با افزایش میزان سروتونین، اثرات خود را بر روی سیستم سروتونین در مغز اعمال می‌نمایند. اختلال در سیستم سروتونین یک عامل مهم در ایجاد افسردگی و بیماری‌های واپسی است. این دارو برای درمان افسردگی (حملات افسردگی مأمور) و اختلالات اضطرابی بکار می‌رود. این دارو فقط با نسخه پژوهش در دسترس می‌باشد.

راهنمایی‌های عمومی:

این دارو برای بیماری فعالی شما تجویز شده است، لذا از مصرف آن در موارد مشابه و یا توصیه آن به دیگران خودداری نمایید. قبل از مصرف این دارو موارد زیر را به اطلاع پزشک یا داروساز برسانید:
 ۱- وجود هرگونه حساسیت ۲- بارداری یا شیردهی
 ۳- استفاده از سایر داروها ۴- ابتلاء به بیماری‌های دیگر

موارد منع مصرف:

- سابقه حساسیت به اس سیتالوپرام یا سیتالوپرام و هر یک از اجزاء تشکیل دهنده این دارو
- درمان توانم و یا در طی ۱۴ روز از قطع مصرف یک داروی مهارکننده منوآمین اکسیداز مانند سلجنیلین (مصرف در درمان بیماری پارکینسون) و مکلوباید (مصرف در درمان افسردگی) و لینزولید (آنٹی بوتیک)
- شروع درمان در بیماران تحت درمان قابلی با لینزولید یا متیلن بلو تزریق داخل وریدی
- مصرف همزمان با پیموزاید

مصرف در بارداری و شیردهی:

بارداری - مطالعات کافی و به خوبی کنترل شده در زنان باردار انجام نشده است. لذا مصرف این دارو در طی دوران بارداری و در صورت نیاز قطعی به آن باید تحت نظر پزشک متخصص و با احتیاط انجام گیرد.
 شیردهی - این دارو در شیر انسان ترشح می‌گردد. در صورت نیاز به مصرف در زنان شیرده، با احتیاط تجویز شود.

هشدارها:

۱- بی خطری و کارآئی این دارو در کودکان کمتر از ۱۲ سال مبتلا به اختلال افسردگی مأمور و یا کودکان کمتر از ۱۸ سال مبتلا به اختلال اضطرابی منتشر ثبت نشده است.

۲- در افراد سالخورده، نیمه عمر دارو حدود ۵۰ درصد در مقایسه با افراد جوان‌تر افزایش می‌یابد. لذا کاهش مقدار مصرف در این گروه سنی توصیه می‌گردد. در برخی افراد سالخورده، هیپوتنزی (کاهش میزان سدیم خون) گزارش شده است.

۳- حضور بیماری‌های دیگر ممکن است در مصرف این دارو تاثیر بگذارد. در صورت ابتلاء به بیماری‌های دیگر بخصوص موارد زیر پزشک خود را مطلع نمایید: بیماری‌های موثر بر متابولیسم یا بیماری‌های سیستم گردش خون - مصرف دارو در این بیماران باید با احتیاط انجام گیرد.
 سوء مصرف دارو یا سابقه آن - احتمال بروز خونریزی ممکن است افزایش یابد. با احتیاط تجویز شود.

بیماری شدید کلیه - رعایت احتیاط تا ارزیابی بیشتر بیماران ضروری است.
 بیماری کبد - مقدار دارو در خون ممکن است افزایش یابد که شناس بروز اثرات ناخواسته را افزایش می‌دهد. در این بیماران ممکن است مقدار کمتری از دارو تجویز گردد.
 جنون یا جنون خفیف - بیماری ممکن است با مصرف دارو فعال شود.

حملات تشنجی یا سابقه آن - ریسک حملات تشنجی ممکن است افزایش یابد.

گلوكوم - تشديد گلوكوم با زاویه بسته ممکن است در بیماران با زاویه باریک به لحاظ آناتومیک و بدون ایریدکتومی رخ دهد.

موارد احتیاط:

۱- در طی مصرف این دارو، به منظور بررسی پیشرفت درمان، تعییر احتمالی در مقدار مصرف دارو و کمک به کاهش عوارض ناخواسته، به طور منظم به پزشک خود مراجعه کنید.

۲- از مصرف این دارو همراه با و یا در طی ۱۴ روز از قطع مصرف یک داروی مهارکننده منوآمین اکسیداز (ایزوکربیوکسازید، فلزین، سلجنیلین، ترانیل سیبرومین) خودداری نمایید. همچنین از مصرف یک داروی مهارکننده منوآمین اکسیداز در طی ۱۴ روز از قطع مصرف اس سیتالوپرام خودداری نمایید. در غیر این صورت، فشار خون بسیار بالا یا حملات تشنجی ممکن است بروز نماید.

۳- مصرف این دارو در برخی افراد ممکن است باعث آشفتگی، تحريك پذیری یا سایر رفتارهای غیر عادی گردد. این دارو در برخی افراد ممکن است باعث بروز تفکرات و تمایلات به خودکشی و یا افسردگی بیشتر شود. به محض مشاهده هر یک از این عوارض ناخواسته، بلافصله با پزشک خود تماس بگیرید.

۴- از مصرف همزمان نوشابه‌های حاوی الكل با این دارو خودداری نمایید.

۵- این دارو ممکن است در برخی افراد باعث بروز خواب آلودگی، اختلال تفکر و یا مشکلاتی در حرکت گردد. لذا ضمن درمان از رانندگی و کار با وسایلی که نیاز به هوشیاری کامل دارد، خودداری نمایید.

تداخل‌های دارویی:

قبل از مصرف این دارو، چنانچه از داروهای زیر استفاده می‌نمایید، پزشک خود را مطلع سازید:

الكل - از مصرف همزمان نوشابه‌های حاوی الكل با این دارو خودداری نمایید.

داروهای ضد افسردگی سه ملقفلای - در مصرف توان داروها، رعایت احتیاط ضروری است.

کاربامازین - این دارو ممکن است باعث افزایش دفع اس سیتالوپرام گردد.

داروهای موثر بر سیستم اعصاب مرکزی (CNS) - مصرف همزمان این داروها و اس سیتالوپرام باید با احتیاط انجام گیرد.

سیتالوپرام - اس سیتالوپرام ایزومر فعال سیتالوپرام راسمیک است، لذا مصرف توان آنها نباید انجام گیرد.

کتوکونازول - با مصرف توان کتوکونازول و سیتالوپرام راسمیک، مقدار کتوکونازول در خون کاهش می‌یابد.

لینزولید - در مصرف همزمان با اس سیتالوپرام، سندرم سروتونین گزارش شده است.
لیتیم - از آنجایی که لیتیم ممکن است باعث افزایش اثرات اس سیتالوپرام شود، مصرف توام داروها باید با احتیاط انجام گیرد. مقدار لیتیم در خون باید مورد پایش تنظیم قرار گیرد.

متوپرولول - در مصرف توام با اس سیتالوپرام، مقدار متوپرولول در خون افزایش می‌باید.
داروهای مهارکننده منوآمین اکسیداز - مصرف توام داروها ممنوع است. با مصرف توام آنها، عوارض جانبی جدی و گاهی اوقات کشنده گزارش شده است. حداقل ۱۴ روز فاصله باید بین قطع مصرف یک دارو (اس سیتالوپرام یا مهارکننده منوآمین اکسیداز) و شروع مصرف داروی دیگر لحاظ شود.

داروهای ضد التهاب غیر استروئیدی مانند آسپیرین و سایر داروهای موثر بر انعقاد - در مصرف توام با اس سیتالوپرام، احتمال بروز خونریزی دستگاه گوارش فوقانی وجود دارد. رعایت احتیاط ضروری است.
سوماتریپتان - با مصرف توام داروها در برخی بیماران، ضعف، هیپرفلکسی (واکنش مفرط) و عدم توازن گزارش شده است. در صورت مصرف توام داروها، نظرات کامل؛ وضعیت بیمار توصیه می‌گردد.

وارفارین - با مصرف توام داروها، زمان پرتورومین ممکن است افزایش یابد.
داروها با فعالیت سروتونریزیکی (مانند ضد درد (اوپیوپنیدی)، ضد افسردگی (مهارکننده آنتاگونیست بازجذب سروتونین)، ضد تهوع (آنتاگونیست‌های ۵-HT3) داروهای آنتی‌سایکوتیک، بوسپریون، لیتیم، ترامادول، تریپتوفان) - در صورت مصرف همزمان، خطر بروز سندرم سروتونین که یک واکنش نادر ولیکن بالقوه کشنده است: افزایش می‌یابد.

آپیکسابان - اس سیتالوپرام ممکن است عارضه جانبی / سمی آپیکسابان را افزایش دهد. بخصوص ریسک خونریزی ممکن است افزایش یابد.
اپریپتانت، کوئی‌سیستات - مقدار اس سیتالوپرام در خون ممکن است افزایش یابد.
بوسنتان - مقدار اس سیتالوپرام در خون را ممکن است کاهش دهد.

مقدار و نحوه صحیح مصرف دارو:

مقدار مصرف هر دارو را برشک تعیین می‌کند، اما میزان مصرف این دارو به طور کلی به صورت زیر است:
بزرگسالان: -
اختلال اضطرابی منتشر -

دوز مقدماتی: ۱۰ میلی‌گرم یک بار در روز.

تنظیم دوز: در صورت افزایش دوز به ۲۰ میلی‌گرم، افزایش باید حداقل پس از یک هفته انجام گیرد.
اختلال افسردگی مازور -

دوز مقدماتی: ۱۰ میلی‌گرم یک بار در روز.

تنظیم دوز: در صورت افزایش دوز به ۲۰ میلی‌گرم، افزایش باید حداقل پس از یک هفته انجام گیرد.

دوز نگهدارنده: حملات حاد اختلال افسردگی مازور معمولاً به مدت چند ماه و یا طولانی تر درمان نیاز دارد.

کودکان:

اختلال افسردگی مازور -

کودکان ۱۲ تا ۱۷ سال:

دوز مقدماتی: ۱۰ میلی‌گرم یک بار در روز.

تنظیم دوز: در صورت افزایش دوز به ۲۰ میلی‌گرم، افزایش باید حداقل پس از ۳ هفته انجام گیرد.

دوز نگهدارنده: مشابه دوز نگهدارنده بزرگسالان.

در خصوص نحوه صحیح مصرف این دارو به نکات زیر توجه کنید:

۱- این دارو را فقط بر اساس دستور پزشک مصرف نمایید. از مصرف مقادیر بیشتر، مکرر و به مدت طولانی تر از دستور پزشک خودداری کنید.

۲- این دارو را بر اساس دستور پزشک می‌توان یک بار در روز در هنگام صبح یا عصر، همراه با غذا و یا با معده خالی مصرف نمود.

۳- علایم بهبودی ممکن است ۱ تا ۴ هفته پس از شروع مصرف دارو ظاهر شود.

۴- از قطع مصرف دارو بدون مشورت با پزشک خودداری نمایید.

۵- در صورت فراموش نمودن مصرف دارو، با پزشک خود مشورت نمایید.

عوارض جانبی :

هر دارو به موازات اثرات مطلوب درمانی ممکن است باعث بروز برخی عوارض ناخواسته نیز شود، اگرچه همه این عوارض در یک فرد دیده نمی‌شود. در صورت بروز عوارض زیر سریعاً با پزشک یا داروساز خود مشورت نمایید:

نادر - کاما؛ اغتشاش شعور؛ تشنج؛ کاهش ادرار؛ گیجی؛ ضربان سریع یا نامنظم قلب؛ سر درد؛ افزایش تشنجی؛ درد یا انقباضات عضلانی؛ تهوع یا استفراغ؛ تنگی نفس؛ ور صورت، مج پا یا دست؛ خستگی یا ضعف غیر عادی

برخی عوارض جانبی به مرور زمان و تطبیق بدن با دارو از بین می‌روند. به حال در صورت ادامه یا مزاحمت عوارضی مثل یبوست؛ کاهش تمایلات جنسی؛ اسها گیجی؛ خشکی دهان؛ تاخیر در ازیز؛ نفخ معده؛ سوزش سر دل؛ عدم نعوظ؛ ناتوانی جنسی؛ افزایش تعریق؛ تهوع؛ درد معده؛ خواب آلودگی و اشکال در به خواب رفتن، بیه باید سریعاً به پزشک و یا مراکز درمانی منتقل گردد.

توجه - در صورت مصرف اتفاقی بیش از مقدار توصیه شده توسط پزشک و مشاهده علایمی نظیر گیجی؛ تعریق؛ تهوع؛ استفراغ؛ لرز؛ بی خوابی؛ افزایش ضربان قلب و حمله تشنجه، بیمار باید سریعاً به پزشک و یا مراکز درمانی منتقل گردد.

شرایط نگهداری :

- دارو را دور از دسترس و دید کودکان نگهداری نمایید.

- از مصرف داروهای تاریخ گذشته خودداری کنید.

- دارو را در دمای کمتر از ۳۰ درجه سانتی‌گراد و دور از رطوبت نگهداری نمایید.

- دارو را از طریق فالاضلاع یا زباله‌های خانگی دور نریزید. از داروساز خود در مورد چگونگی معدوم کردن داروهای مصرف نشده سوال نمایید. این اقدامات به حفظ محیه زیست کمک می‌کند.

آدرس داروسازی دکتر عبیدی: تهران، کیلومتر ۸ بزرگراه شهید لشگری
(جاده مخصوص کرج)، بلوار عبیدی، بلاک ۷۲، داروسازی دکتر عبیدی
صندوق پستی: ۱۳۴۴۵ - ۱۵۶

تلفن شکایات و گزارش عوارض جانبی دارو: ۰۲۱ - ۴۴۵۰۰۲۲۹

دورنگار: ۴۴۵۰۴۷۸۷ شماره ارسال پیام کوتاه (SMS): ۳۰۰۰۴۹۲۹

PMQC@abidipharma.com

info@abidipharma.com

www.abidipharma.com

تاریخ تدوین: ۹۷/۱۲/۰۷

ساخت داروسازی دکتر عبیدی
تهران - ایران
عبدیف
نامیس ۱۳۲۵